

Rebus Fidei, hoc est, ad salutem creditu necessariis, *dirimi judicarique debere à Scripturâ*, hoc est, Scripturæ verò sensu; nec etiam aliò sensu à Chamierò librò primò demonstratam putamus. *Minorem* verò negamus, puta *Scripturæ*, hoc est, vocabulorum, phrasium, &c. *Scripturæ, Interpretationem esse quandam controversiam de Rebus Fidei*, intellige, strictè dictis. Neque enim aut *Scripturæ* voces phrasisque, &c. aut earum Interpretatio, ut per se patet, aut articulus Fidei, aut de eâ controversia est; Nec ulli, quòd sciam eò nomine venit, aut etiam venire potest. Etenim, ut in confessò est, omnia Fidei dogmata, quæ Christiano ad salutem scitu necessaria sunt, ex genuinò legitimòque folius *Scripturæ* sensu peti debent; At hunc Interpretatio, cùm per illam cognoscatur, præcedit, ergo etiam illa dogmata; ac propterea etiam inter illa nequaquam recenseri poterit. Deinde etiam circulus committetur: Ex verò enim *Scripturæ* sensu, & Fidei articuli hauriuntur, & circa eas *Controversiæ* deciduntur, ac dirimuntur, at sensus iste ex verborum Interpretatione est: si igitur hæc esset aut Fidei articulus aut de eò controversia, deberet etiam hauriri aut dirimi ex verò *Scripturæ* sensu, qui ex verborum interpretatione cùm sit, verborum interpretatio ex se ipsâ hauriretur, aut dirimeretur, quò quid absurdius? Quod verò præterea *Minoris probationem* attinet, ea nulla est. Quamquam enim qui genuinum hujus effati, *Hoc est corpus meum*, ostenderit demonstraveritque sensum, etiam inde controversiam, *quomodo scilicet Christi corpus in S. Eucharistiâ accipiendum sit*, dirimere poterit atque dijudicare, non tamen ideò *Scripturæ* interpretatio est controversia de rebus Fidei. Distinguendæ enim sunt duæ hæ quæstiones, quomodo Christi corpus in S. Cœnâ assumi debeat, & quò sensu propositio hæc, *Hoc est corpus meum*, interpretanda sit: illa est, si quid creditu ad salutem necessarium in se contineat, ex verò *Scripturæ* sensu determinanda; hæc verò nequaquam est controversia de rebus Fidei strictè dictis. Atque adeò malè infert Chamierus, *rationem dijudicandarum controversiarum* de rebus Fidei strictè dictis, *ostendere confirmareque verum legitimumque sensum verborum Scripturæ*: cùm contrà *verus legitimusque sensus verborum Scripturæ* sit unica norma, ac *ratio dijudicandarum controversiarum* de rebus Fidei.

Secundum, *Si Scriptura est authentica, & perfecta, & perspicua: Ergo est optima certissimaque interpres sui. At prius verum: Ergo & posterius.* Ita rursus argumentatur Chamierus loc. citat. §. 3. Et ferè cum eò Whitakerus Disputat. de *Scripturâ S. controv. 1. quæst. 5. cap. 8. argum. 19. Antecedentis partes demonstratas sibi esse dicit totidem integris controversiis: Consequentiam verò per se manifestam. Enimverò, si perfecta est Scriptura, necesse est in eâ contineri, quæcunque ad fidem pertinent. At quæcunque necessaria sunt ad*